अमृष्यमाणास्तं शब्दं क्रुद्धाः परमधन्विनः । नानादेश्या महीपालाः स्वसैन्यपरिरक्षिणः ।
अमर्षिता महाशङ्खान् दध्मुर्व्वीरा महारथाः । कृते प्रतिकरिष्यन्तः केशवस्यार्ज्जुनस्य च ।
बभूव तव तत्सैन्यं शङ्खशब्दसमीरितं । उद्विग्नरथनागाश्वमस्वस्थमिव वा विभो ।
तत्प्रविद्धमिवाकाशं शूरैः शङ्खनिनादितं । बभूव भृशमुद्विग्नं निर्घातैरिव नादितं । १९५०
स शब्दः सुमहान् राजन् दिशः सर्व्वा व्यनादयत् । त्रासयामास तत्सैन्यं युगान्त इव सम्भृतः ।
ततो दुर्य्योधनोऽष्टौ च राजानस्ते महारथाः । जयद्रथस्य रक्षार्थं पाण्डवं पर्य्यवारयन् ।
ततो द्रौणिस्त्रिसप्तत्या वासुदेवमताडयत् । अर्ज्जुनञ्च त्रिभिर्भल्लैर्ध्वजमश्वांश्च पञ्चभिः ।
तमर्ज्जुनः पृषत्कानां शतैः षड्भिरताडयत् । अत्यर्थमिव संक्रुद्धः प्रतिविद्धे जनार्द्दने ।
कर्णं स दशभिर्व्विद्ध्वा वृषसेनं त्रिभिस्तथा । शल्यस्य सशरञ्चापं मुष्टौ चिच्छेद वीर्य्यवान् । १९५५
गृहीत्वा धनुरन्यत्तु शल्यो विव्याध पाण्डवं । भूरिश्रवास्त्रिभिर्व्वाणैर्हेमपुङ्खैः शिलाशितैः ।
कर्णो द्वाविंशता चैव वृषसेनश्च सप्तभिः । जयद्रथस्त्रिसप्तत्या कृपश्च दशभिः शरैः ।
मद्रराजश्च दशभिर्व्विव्यधुः फाल्गुनं रणे । ततः शराणां षष्ट्या तु द्रौणिः पार्थमवाकिरत् ।
वासुदेवञ्च विंशत्या पुनः पार्थञ्च पञ्चभिः । प्रहसंस्तु नरव्याघ्रः श्वेताश्वः कृष्णसारथिः ।
प्रत्यविध्यत् स तान् सर्व्वान् दर्शयन् पाणिलाघवं । कर्णं द्वादशभिर्व्विद्ध्वा वृषसेनं त्रिभिः शरैः । १९६०
शल्यस्य सशरञ्चापं मुष्टिदेशे व्यकृन्तत । सौमदत्तिं त्रिभिर्व्विद्ध्वा शल्यञ्च दशभिः शरैः ।
शितैरग्निशिखाकारैर्द्रौणिं विव्याध चाष्टभिः । गौतमं पञ्चविंशत्या सैन्धवञ्च शतेन ह ।
पुनर्द्रौणिञ्च सप्तत्या शराणां सोऽभ्यताडयत् । भूरिश्रवास्तु संक्रुद्धः प्रतोदञ्चिच्छिदे हरेः ।
अर्ज्जुनञ्च त्रिसप्तत्या बाणानामाजघान ह । ततः शरशतैस्तीक्ष्णैस्तानरीन् श्वेतवाहनः ।
प्रत्यषेधद्द्रुतं क्रुद्धो महावातो घनानिव । १९७५
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथवधपर्व्वणि सङ्कुलयुद्धे चतुरधिकशततोऽध्यायः ॥ १०४ ॥

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ध्वजान् बहुविधाकारान् भ्राजमानानतिश्रिया । पार्थानां मामकानाञ्च तान् ममाचक्ष्व सञ्जय ।
॥ सञ्जय उवाच ॥ ध्वजान् बहुविधाकारान् शृणु तेषां महात्मनां । रूपतो वर्णतश्चैव नामतश्च निबोध मे ।
तेषान्तु रथमुख्यानां रथेषु विविधा ध्वजाः । प्रत्यदृश्यन्त राजेन्द्र ज्वलिता इव पावकाः ।
काञ्चनाः काञ्चनापीडाः काञ्चनस्रगलङ्कृताः । काञ्चनानीव शृङ्गाणि काञ्चनस्य महागिरेः ।
अनेकवर्णा विविधा ध्वजाः परमशोभनाः । ते ध्वजाः संवृतास्तेषां पताकाभिः समन्ततः । १९९०
नानावर्णविरागाभिः शुशुभुः सर्व्वतो वृताः । पताकाश्च ततस्तास्तु श्वसनेन समीरिताः ।
नृत्यमाना व्यदृश्यन्त रङ्गमध्ये विलासिकाः । इन्द्रायुधसवर्णाभाः पताका भरतर्षभ ।
दोधूयमाना रथिनां शोभयन्ति महारथान् । सिंहलाङ्गूलमुग्रास्यं ध्वजं वानरलक्षणं ।
धनञ्जयस्य सङ्ग्रामे प्रत्यदृश्यत भैरवं । स वानरवरो राजन् पताकाभिरलङ्कृतः ।
त्रासयामास तत्सैन्यं ध्वजो गाण्डीवधन्वनः । तथैव सिंहलाङ्गूलं द्रौणपुत्रस्य भारत । १९९५